

TAGASITULEK

õpetaja. Arvo Veski oli usin kirjamees. Lisaks lugematutele artiklitele on ta kirjutanud enam kui 40 ehitusalast raamatut, mida vabariigi individuaalehitajad kõrgelt hindasid ja ehitustel käsiraamatutena kasutasid. Võib liialdamata öelda, et kõik omal käel ehitajad Eestimaal on Arvo Veski raamatutest tarkust ammutanud. Arvo Veski erines teistest sellelaadsete kirjutiste autoritest selle poolest, et ta oskas ise praktiliselt kõiki oma raamatutes kirjeldatud töid ja töövõtteid. Huvialaks oli Arvole fotograafia. Talle meeldis jäädvustada mitmesuguseid koolielu sündmusi ja kolleege. Eriti sageli sattusid tema fotoobjektivi ette naiskolleegeid. Arvo andis kooli raamatukogule üle ligemale 30 fotoalbumit omavalmistatud fotodega.

täpselt suutnud edasi anda Arvo Veski olemuse. Mõtlik, muhe härrasmees - selline ta just oligi, pikka kasvu, pisut vimmas, hallide vuntsikestega, hallis ülikonnas, kolleegide ja õpilaste poolt hinnatud õpetaja.

1975. aasta 15. septembril lahkus Arvo Veski meie hulgast jäädavalt. Nüüd kolmkümmend kolm aastat hiljem, tuli ta pronksi valatuna oma kooli tagasi. Tuli, et jääda ja omal muhedal kombel meie toimetamisi jälgida.

REIN KALEP
kauaaegne õppejõud

Hea lugeja! Küllap oled märganud kolmandal korrusel seisvat büsti ja teisel korrusel, ehitusteaduskonna auditooriumi ukse kõrval, bareljeeffi. Kes on see kunstnik Airike Taniloo-Bogatkini poolt pronksis jäädvustatud muhe härrasmees? See mees on teeneline õpetaja ja viljakas kirjamees Arvo Veski.

Arvo Veski sündis 15. juulil 1908. aastal Harjumaal Iru vallas Kallavere külas rentniku perekonnas. Pärast reaalkooli lõpetamist õppis ta Tallinna Tehnikumis ja Brno Tehnikaülikooli ehitustehnika osakonnas. 1934. aastal töötas Arvo Tartu Ülikooli põllumajandusteaduskonna ehitusõpetuse kabineti noorema assistendi kohusetäitjana ja 1936. aastal vastloodud Tallinna Polütehnilise Instituudi ehitusõpetuse laboratooriumi vanemassistendi kohusetäitjana. 1941. aastal tuli mobilisatsioon ja ehituspataljon Sverdlovski oblastis. See oli väga kirju ja keeruline ajajärk. Järgnes töö kümnikuna ehitusplatsil, projekterija Tšeljabinski linna ehitustrustis, ENSV Kohaliku Tööstuse Õppetootmiskombinaadi nr 2 peainsenerina, ikka sealsamas Tšeljabinskis. Edasi tulid töökohad Moskvas ja Leningradis, siis tagasi Eestisse ja TPI-sse. Sel ajal avaldab Arvo Veski erialaajakirjades hulgaliselt artikleid (üle 100).

Alates 1948. aastast on Arvo Veski Tallinna Industriaaltehnikumi õppejõud, järgnevad Tallinna Arhitektuuri Tehnikum, Ehitustehnikum ja lõpuks Ehitus- ja Mehaanika-tehnikum. 1970. aastast on ta teeneline

1. septembril, teadmiste päeval, tähistamaks sajandi möödumist teeneka õpetaja sünnist, toimus pidulik mälestusmärkide avamine. Sündmuse juhatas sisse ehitusteaduskonna dekaan Jüri Tamm. Seejärel said sõna rektor Arvi Altmäe ja skulptor Airike Taniloo-Bogatkin. Kohal olid Arvo Veski omaksed ja kunagised õpilased Mati Õun, Enn Siim, Mati Ummus ja Tiit Masso.

Kohalviibijate üksmeelse arvamuse kohaselt on kunstnik väga

TUDENGIVEERG

Uus kooliaasta on alanud hoopis erinevalt varasemast. Asjatan esinduses, kirjutan ... 1. septembril kuulasin tavapärase ühe aktuse asemel kaht. Ning loomulikult ei saa unustada rebastekottide ja koogi jagamist - olime Triinuga eelmisel öhtul koolituhinas küpsisetordi valmis meisterdanud. Ja tundub, et läks hästi, sest nii kook kui rebastekottid said otsa.

Usun, et alustasin uut kooliaastat palju targemana - seda just selles mõttes, et tänu EÜLi üritustel osalemisele on mu silmaring tohutult avardunud. Kas sina teadsid kõrgkooli astudes, mis on EÜL? Mina ei teadnud. Kuid nagu tihti tunnistada võib - pea ees tundmatuse vette hüpates võid sealt nii mõnegi pärlileida. Leidsin eest usumatult palju huvitavat, toredatest inimestest rääkimata. Viimase aja vingemad mälestused on seotud just selle organisatsiooni ja inimestega. EÜLi Suvekool, „Minu hariduse“ konverents ja „Märkamisaeg“, kuhu üliõpilaskondadega koos suundusime. Kõik need töörühmad ja konverentsid, kus olen viimase aasta jooksul osalenud, on pannud mind asju laiemalt nägema. „Minu hariduse“ pani mõtisklema, mida tegelikult elult ootan ja tuletas meelde, et unistused ei täitu iseenesest, vaid need tuleb täide viia. Ehk siis - kui midagi väga tahta, ei saa jääda ootama, et keegi selle sinu eest ära teeb. Tuleb endal ohjad haarata ja oma elu täpselt selliseks kujundada, nagu õigeks pead. Ise tehtud - hästi tehtud.

Seepärast kutsun kõiki oma unistusi järgima ja nende nimel tööd tegema. Elus ei vii edasi vaid hinded, kogemused loevad! Osalege erinevatel konverentsidel ja nähke elu ka väljaspool kooli ja tavapärasest mulli. Kuid ärge unustage sõpru ja lähedasi, sest üksi tippu jõuda on raske!

Ja kui kellelgi lugejatest on midagi põnevat teoksil, mida tahaksite ka teistega jagada, ärge kõhelge ühendust võtmast üliõpilasesindusega. Oleme ilka 3. korrusel, ruumis 310 ja meiliaadress on endiselt esindus@tktk.ee!

EGE REINSON
TTK ÜE kultuuriminister

**NOOR INSENER
TOIMETUS**
info@tktk.ee
tel 666 4 555

TTK AVAS KEVADEL KORRAGA KOLM UUT E HITUST

Tallinna Tehnikakõrgkool avas 17. aprillil pidulikult korraga kolm uut ehitust - raamatukogu, transporditeaduskonna tehnokeskuse ja e-õppekeskuse.

TTK rektori Arvi Altmäe sõnul on kõrgkool kindlustanud käikuantavate ehitistega kaasaegsed tingimused 2500-2700 üliõpilasele tasemeõppe, täiendkoolituse ja rakendusuringute läbiviimiseks. Teiste seas lõikas lindi läbi ka haridus- ja teadusminister Tõnis Lukas. Pidulikul sündmusel andis hooned ehitanud Facio Ehituse AS esindaja Toomas Kaaret üle sümboolse võtme kolmele erinevale struktuuriüksusele. Kuna nurgakivi panekut ehituse alustamisel ei toimunud, siis nüüd paigaldati kolme kohta ka silindrid ajaloo jaoks. Lisaks päevalehtedele ja hoone plaanidele leidis silindris koha ka TTK ajalehe Noor Inseener värskel 40. number.

Vastavalt vabariigi valitsuse 2004. aasta 6. mai korraldusele, mis käsitles Euroopa Liidu struktuurifondide kasutuselevõtmist kutse- ja kõrghariduse ning seda toetava infrastruktuuri kaasajastamiseks, finantseeris Euroopa Regionaalarengu Fond kõigepealt TTK tehnoloogia- ja arenduskeskuse rekonstrueerimist. Seejärel alustati 2006. a suvel e-õppekeskuse ja raamatukogu, aasta hiljem transporditeaduskonna tehnokeskuse ehitamist. Kokku eraldas Euroopa Regionaalarengu Fond investeeringuteks 46,9 miljonit krooni.

Transporditeaduskonna tehnokeskuse ja kahel pool TTK sisehoovis paiknevad klaasist püramiidkatusega e-õppekeskuse ja raamatukogu ehitised Facio

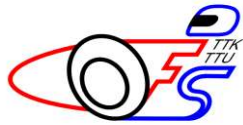
Ehitus AS. Raamatukogus on elektrooniline lugejateenindus, avariilid on varustatud 20 000 teavikuga. Lugejaskonnale on avatud 54 töökohta, üliõpilaste kasutuses on 20 arvutit ja 2 rühmatööruumi. Valminud e-õppekeskus on varustatud arvutite ja tarkvaradega, mis annab võimaluse e-õppematerjalide kasutamiseks. Keskus loob töökeskkonna haridustehnoloogidele ja õppejõudude õppematerjalidele virtuaalkeskonnas.

Transporditeaduskonna tehnokeskuses on ruumi autolaborile, autoehituse laborile, dünaamika- ja mootorilaborile, liikluskorralduse laborile, automaatika õppelaboratooriumile ning terminali ja veonduse laborile. Kõik laborid on varustatud transporditehnika ja logistika laboriseadmetega ning arvutite ja tarkvaraga. Tehnokeskuse avamisega muutub kvaliteetsemaks õppeprotsessi praktiline osa ja avanevad võimalused koostööks ettevõtetega.

MALLE JÜRVES
avalikkussuhete juht

TUDENGITE TOOTEARENDEUSPROJEKT FORMULA STUDENT

Tallinna Tehnikakõrgkooli ja Tallinna Tehnikaülikooli tudengite 17-liikmeline võistkond osales 11.–13.07.2008. a õppeprojekti raames Inglismaal Silverstone'is peetaval tootearendusvõistlusel Formula Student.

Võistluse eesmärgiks on pakkuda üliõpilastele võimalust saada praktilist toote projekteerimise ja valmistamise kogemust tihedas rahvusvahelises konkurents. Projekti käigus projekteerivad ja valmistavad erinevate ülikoolide tudengite meeskonnad üheistmelise vormeltüüpi auto prototüübi, mis on projektülesande kohaselt mõeldud amatöörvõidusõitjale. See tähendab, et toode-vormel – peab olema mõistliku hinnaga (alla 25000 USD), ohutu, töökindel, kiire, atraktiivse välimusega ja lihtsasti hooldatav.

Tallinna TTÜ/TTK Formula Student Team osales sellel aastal oma projekteeritud ja omavalmistatud vormelautoga esmakordselt klassis I. Vormelauto valmistamisele eelnes ca 2-aastane arendustöö, mille käigus meeskond tutvustas oma virtuaaltoodet ka aastal 2007 Inglismaal toimunud Formula Student põhivõistlusel, võisteldes edukalt klassis III. Lisaks

vormeli praktilisele ehitamisele, mis kestis ca 9 kuud, tuli meeskonnal enne võistlust koostada ja esitada auto kohta tehniline dokumentatsioon, mis kajastab auto tehnilisi lahendusi ja kirjeldab sõlmede valmistamise tehnoloogiat ja hinnakalkulatsiooni.

Formula Student 2008 põhivõistlus toimus Inglismaal kuulsas Silverstone'i ringrajakompleksis. Traditsiooniliselt on võistlust peetud nädal pärast vormel I võistlust, ning tudengite meeskonnad kasutavad samu bokse, mis kuulsad vormelitiimid ja võistlevad samadel rajaosadel, kus peetakse iga-aastaselt Inglismaa GP-d. Võistlusel tuli meeskonnal esitada kolm presentatsiooni tutvustades auto üldkonstruktsiooni, projekteeritud sõlmede valmistamistechnoloogiat ja hinnakujundust ning tutvustada projekti tervikuna. Igale presentatsioonile järgnes ligi tunniajaline detailne diskussioon kohtunikega, mis pidi välja selgitama valitud lahenduste põhjalikkust ja otstarbekust. Seejärel läbis vormelauto väga põhjaliku tehnilise kontrolli, mille eesmärgiks oli prototüübi ohutuse ja reeglitele vastavuse hindamine. Määravama osa võistluse lõpptulemusest moodustavad alati

rohkeid emotsioone pakkuvad sõidukatsed. Sõidukatsetel peetakse eraldi arvestust kohaltvõtu kiirrenges (raja pikkus 75m), kaheksakujulisel kurvisõidukatses, sprindis ja 22 km pikkuses kestvus sõidus.

Sel aastal osales Formula Student võistlusel Inglismaal klassis I omaehitatud vormelautodega 72 võistkonda, tihedas rahvusvahelises konkurents saavutas TTÜ/TTK Formula Student Team klassis I kokkuvõttes eduka kolmeteistkümnenda koha ja võitis parima uustulnuka karika. Tehnilist lahendust hindaval disaini konkursil saavutati väga hinnaline kuues koht. Sellega täideti kõik projekti püstitatud eesmärgid ja saadi tohutut innustust projektiga ka järgmisel hooajal jätkata.

Projekti toetasid Tallinna Tehnikakõrgkool, Tallinna Tehnikaülikool, AQ Lasertool Eesti, Hansapanga noorteprojekt Tähed Särama, Silvi Autoehitus, Motul, Europart, Autokliinik, Bollward, Trammipark jt.

JANEK LUPPIN
TTÜ/TTK
Formula Student Team

jluppin@staff.ttu.ee
56 475 490
www.fstudent.ttu.ee
www.formulastudent.com

NB! Projekti jätkates on vaja juurde inimesi teistest valdkondadest, majandusliku mõtlemise ja teadmistega või logistika poole pealt, marketingi- ja disainihuvilisi. Võtke tiimiga ühendust!

ROOTSI MESS AVARDAS SILMARINGI

Küllastasin 28. augustil Rootsis Stockholmis Baltimaade suurimal sisustus- ja disainimesi Formex. Messi selleaastaseks läbivaks teemaks oli Rootsi traditsioonide au kõrgel hoidmine. Väljapanekute võtmesõnaks olid traditsioonid ja uuendused. Keskendudes elus toimuvatele suurematele sündmustele, nagu näiteks jõulud, pulmad, matused ja toituledele, mis on vastavate traditsioonidega seotud. Samuti rõhuti emotsioonidele nagu rõõm ja kurbus.

Messikeskus koosnes kolmest hallist, mis olid jaotatud erinevateks piirkondadeks: mänguasjad ja

aiandus; sisustus ja „Young designers“; käsitöö ja tekstiil.

Loomulikult oli minu huvi keskpunktiks käsitöö- ja tekstiilihall. Sellest hallist võis leida tohutult palju erinevaid mustreid, kangaid ja toredaid ideid. Minule andis kõige suurema positiivse emotsiooni firma Vaho Works (koduleht:

<http://www.vaho.ws/eng/home.html>), mis teeb tooteid erinevatest varem kasutatud materjalidest, näiteks messil oli suur väljapanek tooteid, mis olid tehtud auto turvavöödest. Samuti oli messil väga suur valik erinevaid kangaid kvaliteetsetest materjalidest ja erinevatest mustritest, mida Eesti kaubanduskettides kohtab harva.

Ma soovitan kindlasti vähemalt korra sellisel messil ära käia, kui on huvi moe ja disaini vastu. Samuti soovitaks kaasa võtta veidi raha, kuna sellel aastal sai messilt osta soodsas hinnas eest nööpe ja Fiskarsi kääre. Kel suurem huvi messi kohta, see saab lisa lugeda ka kodulehelt:

http://webfair2.stofair.se/formex_eng/index.asp?menulink=2&language=EN

MERIKE LIND
RR-31

KUJUTAV GEOMEETRIA RUUMILISE PROJEKTEERIMISE PROGRAMMIDE ABIGA

31. 03.-02.04.2008 toimunud Barcelona rahvusvahelise kõrghariduse konverentsi võtmes „Uued võimalused ja tulevikusuunad kõrghariduses“

Kolmemõõtmelised projekteerimise tarkvarad on imelised õppevahendid, mida saab väga efektiivselt kasutada kujutava geomeetri põhioõdede selgitamiseks ja ruumikujutusvõime väljaarendamiseks üliõpilastele. Innovatsiooni puudumine õppetöös teeb õppimise igavaks, tüütuks ning ei paku rahuldust ja võib koguni murda õpilase tahte probleemiga edasi tegelda, kui mingist probleemist ei saada aru või asja selgeks tegemine nõuab liiga palju energiat.

Viimastel aastatel keskkooliõpilaste tase pidevalt ebaühtlustub. See on põhjustatud koolide ebaühtlasest tasemest, õppekavade erinevustest ja õppeainete vabast valikust (õpilased õpivad seda, mis neile meeldib, aga mitte seda, mida on vaja), mis üldiselt ei ole sugugi halb. Samas aga on kujunenud välja olukord, kus ühiskonna vajadus teatud kindlate erialadega kõrgharidusega spetsialistide osas pidevalt suureneb. Õpilased tahavad saada lauljateks, kunstnikeks, haldusjuhtideks, sotsioloogideks, psühholoogideks, ajaloolasteks jne. Ühiskond vajab aga spetsialiste, kes oskavad toota väga efektiivselt kõrge lisaväärtusega toodangut ja selleks on insenerid: konstruktorid, tehnoloogid, keeruliste pinkide seadistajad jne.

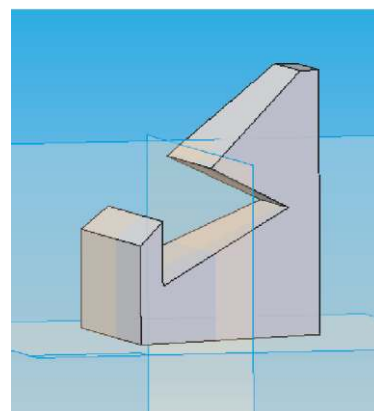
On tekkinud olukord, kus tuleb anda kõrgharidus ka üliõpilastele, kes pole teatud ainete omandamiseks vajalikke eeldusaineid omandanud ja vajaliku intellektuaalset taset veel saavutanud. Selleks et seda probleemi lahendada, on vaja kasutada uusi innovatiivseid ja kujundlikke meetodeid õppeprotsessis ja üks sellistest oleks ruumilise projekteerimise tarkvarade kasutamine nagu **Solid Edge, Solid Works** ja paljud teised. Valida tuleks võimalikult kergesti omandatav ja universaalne tarkvara. Oluline on ka tarkvara hind.

Kolm kuni viis aastat tagasi väljatöötatud ruumilise masinprojekteerimise programmid ei olnud veel piisavalt head ja ka programmide hinnad olid suhteliselt kõrged, samuti olid kallid hinnad, mis oleksid võimaldanud töötada nimetatud tarkvaradega. Täna on lisandunud terve rida kolmedimensioonilise projekteerimise tarkvarasid müüvaid ja tarkvarasid teenindavaid ettevõtteid

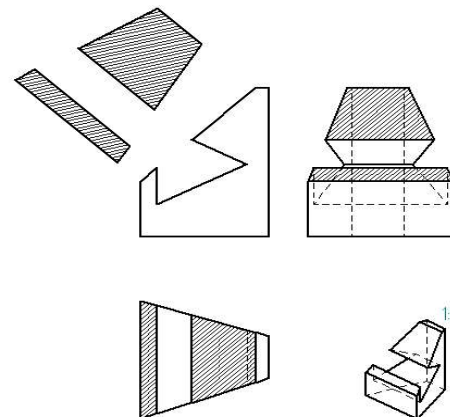
Hiljuti pörkusin ma kujutava geomeetria tunnis kokku probleemiga, kus osa üliõpilasi ei kujutanud ette ruumilist olukorda joonise lehel, kolmvaatel, ka mudeli näitamine ruuminurgas ei andnud vajalikku tulemust ja siis otsustasin, eksperimendi korras, kasutada probleemi selgitamiseks ruumilise projekteerimise tarkvara. Modelleerisin arvutis avaga prisma virtuaalse mudeli ja tegin kolmvaate koos löikepinna tegelike suuruse leidmisega ja aksonomeetrisel kujutistega, printisin välja joonise. Kogu protsess võttis aega alla kümne minuti. Ma säästsin hinnalist loengu aega probleemi selgitamiseks. Tudengitel kulub eelkirjeldatud probleemi, endale selgeks tegemiseks ja joonise vormistamiseks 5...8 tundi, vahel ka rohkem. Muide üliõpilased paljundasid ülalkirjeldatud mudelikujutist ja joonist, kasutasid neid õppematerjalidena.

Kaasaegsed arvutitehnoloogiad võimaldavad väga kiiresti valmistada väga kõrge kvaliteediga õppematerjale, kaugelt kõrgema, kui nõukogudeaegsetes õpikutes. Sõna virtuaalne antud tekstis tähendab kontseptuaalset, füüsiliselt mitte eksisteerivat.

PEETER SOKOLOV
reaalainete keskuse lektor

Avaga prisma virtuaalne mudel

Prisma kolmvaate koos löikepinna loomuliku kujuga.

BATHI MOEMUSEUMIS SAI KLEITE PASSITADA

Augusti lõpus õnnestus külastada moemuseumi (Fashion Museum) Bathis, kus asub Inglismaa üks parimaid ajalooliste rõivaste kollektsioone.

Inglismaa elegantseimast suvituslinna tuntakse vast rohkem rekonstrueeritud vanarooma-aegsete termide järgi, kuid idüllilises Bathi linnakeses asub riigi suurim ajalooliste rõivaste kollektsiooniga museum Fashion Museum, mis asutati 1963. a ja mis asub Assembly Rooms Baht'is. Muuseumi kollektsioon on väga mahukas, varajasemad eksponaadid pärinevad 1580-1590. aastatest ja viimased kaasaja moekunstnike 2008. a kevadkollektsioonidest. Muuseumi saalides saab läbilõike erinevatest kogudest: meeste-, naiste- ja lasterõivad, jalanõud, peakatted ning aksessuaarid.

Muuseumi kollektsiooniga oli võimalik ka lähemalt tutvuda, uurida detaile ja pildistada, mida tavaliselt muuseumides ei lubata. Külalastajad said eraldi ruumis selga proovida ka ajalooliste rõivaste kooipiad ja seda võimalust kasutati ohtralt. Moemuseumi ajalooliste ja kaasaegsete rõivastega kollektsioonidega tutvumine on seotud käsiloleva rõivaajaloo raamatu kirjutamisega.

LEA KOLDMETS
rõiva- ja tekstiiliteaduskonna lektor

ALASI JA HAAMRI VAHEL

2008 jõuab diplomisaajate hulka neist kümme kord. /.../ tundub, et mõnel tudengil puudub üldse huvi kõrghariduse vastu. Kui diplomist niisama ei saa, siis ei ole vajagi." Siit aitas edasi mõelda teiste kõrgkoolide kogemus. Akadeemilise vastutuse probleem ei ole aktuaalne ainult Tallinna Tehnikakõrgkoolis. Täna 100. sünnipäeva tähistamise ettevalmistustele asuva TTK põhikõolele viiel aastal peaks olema just akadeemilise vastutuse kahepoolsete kokkulepete sõlmimine akadeemilise korpuse ja üliõpilaskonna vahel. Ja mitte pelgalt kokkuleppele jõudmine, vaid ka selle kokkuleppe asusse tõstmine mõlemalt poolt. Õppejõudkond olgu valmis tudengite nõudlikkuse kasvaks. Tudengikond aga valmis „hüppama“, tulemust, kus lattu on tõstetud 100aastase kõrgkooli kohasele tasemele.

Margus Sarmet sihikindluse näide

Margus lõpetas Tallinna Ehituskooli ehituspäeaspana, TTK ehitusinsenerina, Tallinna Tehnikaülikooli magistrina ja töötab täna projekteerimisbüroo peainsenerina. 2003. aastast on Margus Eesti Ehitusinseneride Liidu (EEL) liige ja omab ehitusinsener IV kutsetunnistust. Areng aga ei peatu, juba on EELis sees taotlus volitatud ehitusinsener V kutsetunnistuse saamiseks ning jätkuvad õpingud Tallinna Ülikooli magistrantuuris, sest arhitektidest ning konstruktidest koosnev loominguiline büroo vajab asjatundlikku, laia silmaringiga ja meisterlikku tippjuhti.

Olles täna TTK vilistlasena ÜS Ericius vilistlaskogu liige ja seltsi nõukogu liige on see mees musternäide sellest, et varajases nooruses tehtud valdkonna valik on tulevase oju pant. Vastandina toon näite 2007. aasta sügissemestri arvustuste ajast. Ilmub tütarlaps sooritama arvustust teadmisi ei piisa, arvustust jääb sooritamata. Lepime kokku teise katse aja, aeg jõuab kätte teadmisi näpib, arvustust jääb sooritamata. Lepime kokku kolmanda katse aja, aeg jõuab kätte teadmised on veelgi kasinamad. Tütartlaps teeb ettepaneku lõpetada suhe kasina hindem (1). Küsin, kuidas saab ehitusinsener selliste kasinate teadmistega toime ehitusplatsil? Vastus on kiire ja konkreetne, töötan platsil projektijuhli sekretärina! Suurepärane, sekretär omab algteadmisi materjaliõpetusest, konstruktsiooniõpetusest, gümnaasiumist töönaoliselt ka matemaatika hinnet 4 (5) sisseastumise tingimuste põhinõutaja. On kuulunud rakenduslikke aineid: projektijuhtimist, ehitustehnoloogiat ja ehituse organiseerimist. Jääb vaid ainus küsimus kas anda ehitusinseneri diplom inimesele, kelle osusest tingituna võivad ohtu sattuda inimesed ja kolmandate isikute varad?

Margus Sarmet ei annaks - tsiteerin teda sellest samast vihikust: „Ehitust ja ehituslikku kõrgharidust peetakse ülemaailmse klassifikatsiooni alusel, analoogiliselt arstiteadusega ja arsti kõrgharidusega, kõrgemas riskigrupi kuuluvaks. /.../ ...olen veendunud , et olgu surve lõpetajate produtseerimisele (loe: õppekvaliteedi langetamisele) kiitahes tugev, on erialasid, kus teatud piirist allapoole laskuda ei saa.“

Selleks, et vältida selliste lugude kordumist, teen ettepaneku pöörduda veelkord Regina Needo artikli juurde (vaata Ehitustehnologia Vihik nr.1.). Regina kirjutas: „Ma arvan, et siin saaks palju ära teha sisseastumiskomisjon. Sisseastumisel peaks määravaks saama siiski tahe õppida ja saada ehitusalane kõrgharidus. Seege ei poolda ma ainult hinnete alusel sisse saamist, oluline on lisada ka mingi huvitust ja vestlus, kus selguks, kas inimene ikka on valmis kõrgkooli astuma ja kas temast saab soovitud tulevase inseneri...“

Seda ütleb siil, vabandage Üliõpilasseltsi Ericius liige, vastne insener, kellega oli meeldiv teha tööd õppejõuna, kelle perekonnaga oli rikkast istuda üliõpilasseltsi ürituste õllelaual ja kes töönaoliselt kannab TTKd ja tema tuleviku südames aastaid. Just sellised inimesed nagu Regina ja Margus ongi see "haamer", mida peame meie, TTK õppejõud, silmas pidama kui astume

„alasi“ juurde (tudengite ette). Need on meie töö paremad viljad ja nende arvamus ei saa eirata.

Daniel Goleman IQ + SQ + EQ

Enne kui asun hariduseluga seotud inimestele tuttava autori juurde, veel paar sõna TTK õppeprorektoril Enno Lendil sama viihiku artiklist. „Tänapäeva haridusreformi üheks ohuks on kujuneda n. „tööstuslikuks organisatsiooniks“, kus tudengid osalevad objektiivselt ja tegevust moodetakse õpisoorituste määrana. Kui praegu hinnatakse õppeasutuse juures veel seda , mida õpetatakse ja kes õpeta , siis lähiajal hakkab domineerima pigem see, kuidas õpetatakse ja kas õpetatakse õppima – kas üliõpilasest saab aktiivne subjekt.“

Minu seisukoht ongi see, et juba kandidaatide valikul tuleks mõtta ka sotsiaalset intelligentsust (SQ) ja emotsionaalset intelligentsust (EQ). Nii saaksime formeeri tudengikonna, kellega töötades saaksime jõuda resultaadini, kus suur osa lülituks töösse „põlemisega“. Ühise meeskonnana tunneksime, kuidas voog viib kaasa ja sünnib sünergia ning rahulolu nii õpetamise protsessist, õpetulemustest, teadustööst kui ka koos läbi viidud ning õnnestunud projektidest.

2006. a sügissemestril oli siilide ees kõnelemas Raul Rebane, teema „Projekt 75 +“. Kõiki üllatas Rauli enesekindlus, kui ta kõneles kolmest sammust projekti sees:

1. Maailma meistri tiitel
2. Olümpiavõitja tiitel
3. Maailmarekord 75 +

NB! Kaks esimest eesmärki tänaseks täidetud. Veelgi veendumalt kõneles Raul aga sellest, et tema otsus Gert enda hoolde alla võtta sõltus sellest, et ta nägi Gerdi silmas maksimaalset sädet s.t emotsionaalset intelligentsust (EQ) ning selle kõrval äärmiselt valmisoleku pühendumiseks, eesmärgi- kindlust, inimlikku küpsust s.o sotsiaalselt intelligentsust (SQ).

Täna on TTK ehitusteaduskonnal siilide näol olemas potentsiaalne ekspertide nõukogu, kes võiks istuda sisseastumiskomisjoni kõrval ja 2009. a juunis-juulis lasta oma silmade eest läbi igu poisi-tüdrukku, kellel on julgust tuua omaid paberid TTKsse. Lühike vestlus ja kiirpilg annaks töönaoliselt lisaks matemaatika hindede (IQ) ka ülevaate inimese senisest tegevusest, millal ja kuidas valiti ehitus kui valdkond, kas inimesel on varasem kogemus naela ja haamriga, kas temas on sisemist veendumust pingutada neli rasket talve või on tulnud muretut lapsepõlve pikendamata.

Kui täita teoreetilise (Patrick J. McKenna ja David H. Maisteri) soovitusi, tuleks värvata vaid entusiastlikke, innukaid, sädelevaid, energilisi, hingestatud, avalaid, isikupäraseid ja kohanimisvõimelisi noori – kuidas küll said neist omadustest aru inimesed, kes tegid valiku matemaatika hinde alusel. Andke meile võimalus koos suudame ehk neid värisevi käsi komisjoni ette astuvaid noori avada nende ja meie ühise tuleviku kujundamiseks.

Tuge sellele mõttele sain lisa juba siis kui artikkel oli lõppvormi saanud. 24. septembril oli siilide ees 22 aastat kõrgharidust omandanud supertreener Anu Virovere. Tema loengus meile inseneridele nii lihtsa valemi vormis tõe kirjutas lektor tahvile nii:

$$FTK = IK \times EK$$

FTK = firma turuväärtus (loe – noore inseneri turuväärtus turule sisenerimisel)

IK = intellektuaalne kapital (loe – vasakusse ajupoolde settinud õpitud teadmised)

EK = emotsionaalne kapital (loe – noore inseneri säravad silmad, teotaha, pühendumus, soov olla võitja elus TEGIJA)

NB! Juhin tähelepanu, et ühe suure „O“, oleku tulemuseks on meie neljaastane töö - ...

Metoodika muutus stuudiumi sees viib meid üha kiiremini praktiliste meeskonnatöödeni koos tudengiga – eelprojektid,

praktikad , kogu kooli tegevust haaravad projektid. Mõõdund õppeaasta annab lootust. Õnnestunud metallipäev, projektid „Kujunemine...“, „Kutseõppekeskusest TTK-sse...“ esimene õppefilm sarjast Ehitustehnoloogia jm. Nende tööde juures oli alasi ja haamri vahel üsna mugav tunne õppejõud oli suunajaks, kaasamõtlejaks ja innustajaks tegijateks aga üliõpilased ise.

Üliõpilastest enamus lülitus metoodilistesse muudatus-tesse aktiivselt ja õppetöö prevaleeris asendustevõiste üle. Septembri teise töönaälala lõpus IV kursuse tudengite praktikaaruandeid kuulates ja nende vormistusele hinnanguid andes oli sageli hing ülev praktikabaaside spetsialistide hinnangud meie „noortele inseneridele“ olid valdavalt suurepärase – kõrgelt hinnati tüdrukute-poiste arukust, initsiatiivi, õppimis- võimet, 2. keeleoskuse taset (arvutioskust).

Revolutsiooniline situatsioon (ühed ei saa ja teised ei taha nii jätkata)

Tänane majandussituatsioon sünnib meil olukorrale lahendust otsima. Juba täna on osa meie lõpetanud sunnitud võtma esimesel töömehaastal ette suuna raja taha – viimaste aastate lõpetanud töötavad Soomes, Norras, Rumeenias, Ukrainas ja lähiajal ka Gruusias. Meie töö resultaadile hakkavad hinnangud andma rahvusvaheliste kontsernide kolleegid ja rahvusvaheliste atesteerimiskomisjonide liikmed. Sotsiaalne küpsus tuleb saavutada juba tudengiajal. Emotsionaalset intelligentsusest hakkab sõltuma inimeste edu töös ja elus tervikuna, me ei saa jätta kõike noore inimese enda õlgadele. Seetõttu on mul hea meel lugeda meid eemalt vaatlevate vilistlaste arvamus. Meie sammud üliõpilasseltsi töö suunamisel on vilja kandnud. Noored inimesed saavad kogemusi rühmatööks, avalduvad nende võimed organisatoritena, nende isikliku arengu seire annab neile tagasiside olen õigel teel akadeemilisel kasul, kasvav insenerina, minule võib loota nii TTK arengu planeerimisel kui ka Eesti riigi juhtimisel.

Vilistlased loodavad just läbi üliõpilasseltsi olla toeks almal materile. Noored inimesed ei taha jätkata nii nagu seni maailm on haridustee valikul lahti, ollakse kogunud kaasagemat ja efektiivsemat õpikeskonda. Ollakse nõudlikud iga koolis oldud minuti suhtes – kui kool on igavam kui praktikabaasi ehitusplats, tekib vastuseis – miks peaks ma siin aega raiskama? Õppejõudkond aga ei saa endale lubada laugel subumist pensionipõlve. Ka siin annab retsepti Enno Lend oma artiklist: „... vananemist (eriti vaimset vananemist) saab edasi lükata seni kuni säilib õppimisvõime.“ Opime siis koos!

2013 Tallinna Tehnikakõrgkool 100

Tallinna Tehnikakõrgkool, eesotsas energilise rektoriga, on astunud pikki samme kooli õppekeskonna kaasajastamisel. Uus, funktsionaalne, tehniliselt kaasajaline, elegantne ei kannata vana metoodikat ja vana suhtumist. Tuulutamist ja klõppimist tahavad ka ajud. Nüüd aga hoopiski uue ide jurele. 100 aastat inseneriharidust Eestis ei ole nalja asi. See sündmus peaks leidma laiemat kolapinna – meie üritused peaksid ulatuma Tallinna tänavale ja ka Maarjamaale. Üliõpilasselts on omad ideed rektoraaile esitanud – muude murede kõrval pole aeg vist veel kõiks meile vastamaks. Olenemata sellest, kas meie ideed rakendamist leivad, kutsun üles kõiki muud mitteformaalsed institutsioone omi ideid avaldama ja meilegi, siilidele, teadvustama. Mitu pead on ikka mitu pead. Kooskõlastaks ideed, et saaks tore tervik. Pakume oma abi TTK juhtkonnale ürituste organiseerimiseks – ootame kutset. Juubelini on jäänud 5 aastat.

ENN TAMMARU

TTK nõunike kogu liige

TTK ehitusteaduskonna vaba lektor

TTK ÜS Ericius vanematekogu liige

ELAMUSTEROHKED KUUD KREEKAS

3. märtsil 2008, kui Eestis õppetöö vaha hooga käis, istusin lennukisse ja suundusin koos kahe 3. kursuse tudengiga läbi Kopenhaageni Ateenaa poole. Ees ootas 4 kuud õppimist ja elamist Erasmus üliõpilaselena, elementaarselt küll tundub, kuid siiski teises Euroopa otsas, võõra kultuuri ja keele keskel.

Kui Kreekas elab kokku umbes 10 miljonit inimest, kellest 5 miljonit elab Ateenas, siis võite ette kujutada, kui suur see linn ühele eestlasele tundub ja kui palju aega seal tegelikult kaotasi läheb, kuna ühest kohast teise jõudmine isegi metrooga sõites võtab üle tunni. Aga sellega harjus ära ja lõpuks, kui kõik juba tuttav oli, siis ei tundunudki see enam nii suur.

Kohe alguses sai ka selgeks, et saabusime sinna ajal, mil enamus kreeklasi streigivad. Küll olid tänavad haisvat prügi täis, siis oli paar tundi ära elekter, nii et eesti toitu tutvustaval õhtul pooltoorest kartulit pakkuda tuli, teine päev ei saanud jälle professoriga kohtumisele minna, sest metrootöötajad streikisid jne jne. Aga miks nad streigivad? Sel aastal räägiti, et põhipõhjuseks oli valitsuse plaan tösta pensioniiga 75 eluaastani, kuid kreeklased streigivad ka siis, kui nad lihtsalt vaba päeva tahavad, hoolimata sellest, et neil on neid niigi palju, kasvõi näiteks oliivipuude arvust olenevalt oliivide korjamiseks ette nähtud vabad päevad.

Aprilliks oli õnneks enamus streike lõppenud ja ega need oluliselt meie õppimist seganudki, sest tegime grupitööna projekte ja saime oma aega ise planeerida. Meie teaduskonnas oli kokku 7 erasmustlast, peale kolme eestlast veel 2 hispaania ja 1 poola tüdruk ning poola pois. Saime kõik väga hästi läbi ja projektid valmisid ladusalt. Juhendaja oli ka väga abivalmis ja tore ning teid teadmiste koksusamistel jõudis ära rääkida nii projektiga seotud küsimused kui ka maailma asju arutada.

Koolikompleks oli neil küll mitu korda suurem kui meil Eestis, kuid hooned ise küllaltki vanad ja seinad täis soditud ning koridorides võis näha palju propandaplakateid. Positiivne oli, et välisüliõpilased said kooli sööklast tasuta süüa ja kuna

portsud olid suured ja maitsvad, siis ei ole võimalik seal ka paari lisakilota tagasi pääseda. Samuti oli seal mitu kohvikut, kus võis alati näha palju rahvast istumas *frappe* (kõlm kohv) tops käes ja sõpradega mõnusalst juttu vestmase.

Tänu seal toimunud rahvusvahelise workshopile saime veel tutvavaks paari toreda kreeklase ja paljude teiste tudengitega Soomest, Inglismaalt, Saksamaalt, Venemaalt. Samuti korraldati majanduskooli üliõpilasorganisatsiooni poolt erasmustlastele palju toredaid üritusi nagu näiteks ERASMUS eurovisoon, karaokeõhtu, igapäevane erasmuste klubi Jo-Jo - kus sai tutvavaks ka üle saja teistes ülikoolides õppivate erasmustlastega. Eriti vahva oli reis Mykonose saarele, millest võttis osa ligi sada Erasmus tudengit.

Enamus muuseumide ja vaatamisväärsusi oli tudengitele tasuta ja seda võimalust tuli kindlasti kasutada. Esimese vaatamisväärsusena vallutasime muidugi mäe otsas asuva Akropoli. Esmapäigil avaldasid muljet suured trepiastmed. Kuna seal käivad pidevalt restaureerimistööd, on paljud osad (sissepääs ja Nike tempel) kaetud tellingutega. Väga meeldivad karüatidid, ent needki ei olevat ehtsad originaalid paiknevad muuseumis.

Mitmeid tunde sai veedetud Calatrava 2004. a olümpiamaängudeks projekteeritud uues olümpiakompleksis, sest see oli lihtsalt väga võimas ja kõik oli tohutult valge, mis paiksepaistelise ilma tõttu veel võimendus. Kõige meelejäavamaks jäi sissepääs ees paiknev kaarjas metallist koridor, mis tuuleliide saabusdes veidi kriiksudes õõtsus ning muutus seega kohati isegi kõhedaks. Samuti sai külastatud iidset Olümpiat Peloponnesose poolsaarel, kust olümpiamaängude alguse said ja kus iga aastal alustab oma teekonda olümpiatuli.

Ateenas veedetud aeg oli täis seiklust ja huvitavaid inimesi erinevatel maailma paikadel ning andis edaspäidiseks eluks juurde palju julgust ja iseseisvust. Õppisin tundma teisi kultuure ja eriti muidugi kreeka oma ning nägin, kuidas inimesed elavad *signa-signa* (rahulikult) ja kõik asjad siiski toimivad. Seda kogemust, olla erasmustlane, ei vahetaks ma mitte millegi vastu!

SIRLY JÄRVIK
EA - 51

Lühikokkuvõte artiklist ajalehes “Die Rheinpfalz” 01.08.2008

Katerina Veerde, noor arhitektuurit- tudeng Eestist, õppis vahetusüliõpilase- na märtsist augustini Kaiserslauterni Rakenduskõrgkoolis. Eestlanna on Lääne- Pfalzi juba varemgi külastanud, kuna on pärit Raplast, Kaiserslauterni maakonna sõprusmaakonnast.

Tallinna Tehnikakõrgkooli ja Kaiserslauterni Rakenduskõrgkooli partnerlussuhted sõlmiti Katerina enda initsiatiivil. Kaiserlauternis pakutavad ained äratasid Katerinas huvi, peamiselt energiasäästlike hoonete projekteerimine ja jätkusuutlik arhitektuur. Nullenergia- ja passiivmajad polevat Eestis veel nii suur teema nagu Saksamaal. Katerina sõnul andis semester Lauternis talle palju: “Ma õppisin hoonet terviklikumalt nägema ning lisaks kujunduslikule aspektile ja funktsionaalsusele ka hoone energiatarbega arvestama.”

Semestri jooksul tuli tal sama palju tööd teha nagu kohalikel üliõpilastelgi. Siinsete õpingute lõpuks peab Katerinal valmima projekt energiasäästlikust ja jätkusuutlikust tudengite ühiselamust.

Erasmus-semester Saksamaal Kaiserslauternis

Kaiserslauterni linn asub Rheinland-Pfalzis. Prantsusmaa piir on ligi 40 km kaugusel. Frankfurt jääb rohkem kui tuunnijase autosõidu kaugusele. Laute on Tartu suurene ülikoolilinn ja tuntud peamiselt jalgpallilinnana, kus 2006 ka jalgpalli MM mängud toimusid.

Kaiserslauterni Rakenduskõrgkool (FH) on oma Kammgarni kampusega, kus on arhitektid, sisearhitektid ja ehitajad, väga meeldejääv, sest õppetöö toimub endises villaketrusvabrikus, millele on juurdeehitus tehtud. Arhitektuuritudente jaoks on keskkond väga inspireeriv.

Ma õppisin FH tudengeid tundma kui

sõbralikke ja abivalmeid inimesi, kellega sai ka koos sünnipäevadel ja grillõhtudel käidud. Minu jaoks oli uudne, et kooli sisehoovis grillitakse nii päeval kui õhtul. Erinevus Eesti üliõpilastest on, et nad on valdavalt vanemad, sest on eelnevalt mingi kutsu omandanud (tehniline joonestaja, ettevõtte ökonomist jne). Võrreldes tehnikaülikooli (mõden ikka Saksamaad) tudengitega on FH omad suurema praktikakogemusega ja teavad palju rohkem. Seege tasub neilt alati nõu küsida. Kaks unistust tähtsust ka selle aja sees. Lõpuks ometi sain Kölni, kus veetsin pool päeva toomkiriku sees, otsas ja ümber. Teine oluline sündmus oli jalgpalli Euroopa meistri- võistlused. Käisin sõpradega Lautres väljakul *publicviewingu*, nagu neile meeldib öelda. Jalgpall ühendab sakslasi nii nagu laulupidu eestlasi.

KATERINA VEERDE
EA-51

KUIDAS KILLURAAMAT ALGUSE SAI?

Juba esimesel tudengiaastal lõime oma kursuse tarvis internetifoorumi, kus liikus info ülikooli ja vabaaja tegemiste kohta. Üsna pea tekkis sinna ka üks teema, kuhu hakati kirjutama, mida keegi küsil teinud või öelnud oli. Peamistelt pidude lugudega alguse saanud teemast kujunes koht, kuhu kirjutati ühes paremad pärlid, mida päeva jooksul koolis kuuldis. Sinna kirjutasiid need, kes tahtsid ja kellel midagi mõnust meelde jäi. Ei saanud ju jätta kirjutamata humoroorikaid õppejõudude väljaitlemisi. Ning seda tehti nelja aasta jooksul, kui TTKs sai õpitud. Lõpuks kogunes kümneid lehekülgi kilde, tsitaate ja seiklusi.

Muidugi on seal mõned pärlid, mida ehk ilma kontekstide ei mõista teised inimesed. Kui meil oli ühine raamatu lugemine pärast lõpetamist, siis saime küll kõhutäie naerda ja meenutada.

Valikuliselt mõned killud

Esimese märtsi hommikul kell 7.09 heliseb telefon: Telefonis: „Tere! Registreerusin Logistikaseminarile 2007!“
Renat: „Kuulan...“
Telefonis: „Et ma olen siin Sakala keskkuse juures, aga bussi ei ole veel tulnud...“
Seminaril väljasõit oli tegelikult aprillis.
*
Ega raha pole elus kõige tähtsam. Palju tähtsam on see, kui palju seda raha on.

* Mis on ISO? ISO on miinimumnõue, see on nagu püksikakimine - viisakas inimene ei kaki avalikus kohas püksi.“

Õppejõud: „Õpilane!“
Tudeng: „Jah!“
Õppejõud: „Ehk avaldate soovi kontrollitööd sooritada?“
Tudeng: „Sooviks jah.“
Õppejõud: „No astuge ligi siis. Te nii harva käite kohal, et ei mäletagi enam, kuidas kontrollitööd tehakse.“

RENNAT ALAMETS
Transpordi ja logistika vilistlane 2008

Sahinad

ÕPILASKONVERENTS TÕI RAKVERES NOORED KOKKU

27.-28. septembril 2008 toimus Rakveres Õpilaskonverents „Minu haridus,” mis tõi üle Eesti kokku 400 noort. Konverentsi korraldasid Eesti Üliõpilaskondade Liit, Eesti Õpilasesinduste Liit ning haridus- ja teadusminister. Üritus oli kõigile osalejatele tasuta. TTK oli esindatud viie tudengiga - Martin Alles, Kati Pärj, Airi Soon, Triin Kukk ja Ege Reinson.

Konverentsi avasid haridus- ja teadusminister Tõnis Lukas ning Rakvere linnapea Andres Jaadla. Üllatuskülalisena hüppas läbi ka Kristiina Ojuland. Programmi vältel hoidis rahva tuju üleval teadustaja Uku. Kahe päeva jooksul arutleti noorte ees seisvate võimaluste ja valikute üle. Tutvustati võimalusi minna välismaale vabatahtlikuks, arutleti spikerdamise plusside ja miinuste üle, anti ülevaade „Teeme ara 2008” programmist ja palju muud huvitavat.

Meie koolis tudeerivale Katile sumpatiseerisid esimese päeva energilised esinejad ja süstithe programm. Eriti jäi Katile meelde grupitöö, kus pidi tegema ajurünnaku integratsiooni teemal. Pühapäeval meeldis Katile kutsehariduse tähtsustamine üldise diskussiooni vältel. Nimelt arutleti palju teemal, miks kutseharidust Eesti ühiskonnas ei aktsepteerita, ehkki kutsetöölised on tööturul hinnas. Konverentsil osalenutest 10 käib hetkel kutsekoolis, kaks on selle lõpetanud ja õpivad kõrgkoolis (nende seas ka Kati).

Päevasele ametlikumale osale ei puudunud ka väike lõõgastus. Laupäeva õhtu sisustati basseinipeoga kohalikus veekeskuses. Rahvas möllas bändide esinemist nautides vees. Programm lõppes ühispidamisega ja samuti toimus Eesti suurim Flash Mob. Üle 250 Flash Mobil osalenud noore jäi Rakvere keskvaljakul viieks minutiks seisma, millele järgnes grupikallistamine. EÜLi juhatuse esimehe Joonas Pärensoni sõnul oli Flash Mobi eesmärgiks tuletada kure elutempoga harjunud noortele meelde, et tuleb leida aega enda ning teiste inimeste jaoks. Pärast seda korraldati Rakvere bussijaamas Silent Rave, kus osalejad tantsisid oma kõrvklappidest tulnud muusika saatel umbes kümme minutit.

Kütus korraldajatele, vabatahtlikele ja projektijuhile Kerda Spitzile, kes niivõrd mahulise ettevõtmisega hakkama said. Henry Ford on öelnud, et sa kas usud, et suudad, või arvad, et ei suuda - igal juhul on sul õigus. Korraldajad uskusid ja said hakkama. Usume meie ka! Osale! taolistel üritustel ja laiendam oma silmaringi!

EGE REINSON

NOORELT EDUKAKS!

AS Hekotek on 1992. a asutatud, peamiselt puidutöötlemise tehnoloogia seadmeid projekteeriv ja valmistav masinaehituseettevõtte. Meie loo kangelane, kolmanda kursuse masinaehitaja Raido Taluri, liitus firmaga möödunud suvel, kus oma oskuslike teadmistega, mis päritud TTKst, liikus kiiresti karjääriredelil aina kõrgemale. Peale suvist praktikat pakuti Raidole projektijuhitööd Rootsisis. Mõeldud, tehtud! Septembri keskel pakkis noormees oma seitse asja ja seilas Svenssonite juurde.

Kohapealne elamine oli nagu ikka projektijuhitööle omane, kuid tudengile täis mõeldamatuid võimalusi! Üksik tuba, suur kahekohaline voodi, hommiku- ja õhtusöögid, pesemisvõimalused ligi kümme korda suuremas ruumis kui ühiselamus! Mõnusa elamise ärasteenimiseks oli tarvis ka tööd teha.

Tööpäevad algasid hommikul kell 7 (kohaliku aja järgi). Hommik algas kohustusliku ringkäiguga mööda objekti, kus arutati jooksvaid probleeme töötajatega. Näiteks olid mehed hädas 24-meetrise torni transportimisega, ilma, et see painduma hakkaks. Tihti peale tuli mõne küsimuse jaoks tagasi kontoris pöörduda. Näiteks, kui küsiti mingeid distantse erinevate seadmete vahel. Arvatavasti halvimatel päevadel, kui pidi korduvalt kontori ja objekti vahelt sõeluma, tuli läbida täispikk maraton. Tööpäevast ei puudunud ka pingelised koosolekud, kus oli tarvis arutada projekti ajakava ja jooksvaid küsimusi. Raido töökaaslasteks olid eri rahvusest juhid. Näiteks istusid tema kõrval kogu aeg jalgavärastav taanlane ja salaja mokatubakat tarvitavad rootslased. Harjumused harjumusteks, aga nad kõik olid töökad projektijuhid, kes juhtisid neile alluvaid brigadire ja lihttöölisi. Töökeeleks oli inglise keel.

Pingeliste tööpäevade vahele jäid ka mõned nädalavahetused, kus loodi „rahvusvahelisel tasemel” uusi sidemeid. Nagu suurtele projektijuhitööle omane, leidis ka Raido ennast ühtäkki luksusliku hotellikompleksi spaa ruumides käes klaasi viskiga. „Kolme nädala jooksul sain suuremad juhtimiskogemused ja kindlasti tugeva pagasi tulevikuks,” sõnas tubli masinaehitaja. „Kahtlemata olid TTKst saadud teadmised ja kogemused suureks abiks erinevate otsuste langetamisel.”

TOOMAS VAKS

TÕKA-TÕKA MURDIS JÄÄ!

Tallinna öökubis Parlament toimus 2. oktoobril TTK rebastepidu „Kelleks ma kunagi saama pidin”.

Õhtu oli täis meeldejäätavaid kostüüme, võistlusi ja üllatusi. Pidulõõnne seksikate õhtujuhtide eestvedamisel käima võistlustega, mille käigus leiti kooli parimad õhupallide löhkujad ja õllejoojad. Osavõtjaid oli lausa nii palju, et korra säilitamiseks oli vaja abi turvameestelt. Valiti välja ka peo stiilsemad. Samuti katsusid peo algustundidel oma vahel jõudu suured ja tugevad teede- ning masinaehitajad nõrgema soo esindajate - tehniliste disaineritega, et selgitada välja selle aasta tegijaimad rebased. Tihedas konkurentsis rebisid ennast teistest ette aga teedeehitajad, kes finaali võitsid ja ihaldatud tiitli endale haarasid.

Pärast võistlusi pakkusid laval silmailu modellid, kes TTK 2. kursuse disainitud Regina Filippovi kollektiiv „Suvemood 2009” esitlemise ja lavashow’ga kogu rahva üles kütsid. Ja enam ei olnudki rohkem vaja, et pidu täies hoos kulgeks. Rahval oli hoog nii sees, et tugevaimad pidasid vastu lausa varajaste hommikutundideni!

KATRIN LIIV
rebane

TUDENG, MÄRKA!

Tudeng, pea vahet makaroni nämmutamisel ja õlle rüüpamisel. Tudengipõlv ei ole lihtsalt kool ja ühikas, vaid eluetapp täis põnevaid elamusi. Töö jõud sa pärast kooli veel küll ja küll käia.

Otsi üles kooli tekkel ja leia endas metsik tudengivaim. Kõrgkoolitegemised kutsuvad Sind! Jah - just Sind! Mürgeldavad TTK Üliõpilasesinduse liikmed kutsuvad sind osalema kõiksugu huvitavates ringides, seltsieludes ja meeldejäätavatel pidudel. Meie koolis ei ole kuigi raske neid võimalusi üles leida. Tuleb jälgida stende ja lugeda trükiseid.

Lühitutvustuseks: kehakultuurikeskuses saab tegeleda korvpalli, jalgpalli, võrkpalli, saalihokiga, jõusaalis päris jõuaparaate puudutada ja bodypumbis ennast vormi võimelda. Seltsielu rõõmust meelt ja meeskonnavaimu saab ammutada folkgrupp-rahvatantsuansamblist Savijalakesed ja kammerkoorist. Lisaks on ehitusteaduskonna tudengile võimalus liituda üliõpilasseltsiga Ericius, kellel on hulk vaheldusrikkaid traditsioone, loenguid ja kooskaimisi.

Samuti kutsub TTK Üliõpilasesindus, meie kõigi organisatsioon, sind oma koosolekutele ruumi 310, kus igasuguseid nupukaid mõtteid koos teostada, oma tudengimuresid pihutada, ettevõtmisi abistada, tunda tõelist meeskondlikku küünarnukitunnet või siis lihtsalt juttu puhuda.

Kui päev vastu 20. augustit kogunes pea 100 000 eestlast lauluväljakule öölaulupeole „Märkamisaeg”, siis olime seal samuti meie - koos kõigi koolide üliõpilasesinduste ja üliõpilastega. Teklid peas, kõrgkooli lipud, Eesti lipud, sini-must-valge trikoloor põsel ja väsimatu tudengihing sees säramas. Kõik sai alguse üliõpilaste kogunemisega Tallinna Ülikoolis, kus maitsime tudengijooki - krambambulit, laulsime Gaudeamust ja tatsasime üheskoos lauluväljakule. Sarnane üritus on tulemas veel Tudengite Kevadpäevadel ja 24. veebruari hommikul Toompeal, kui tudengite massid kogunevad Riigikogu siseõuele, et seal hünni saatel Eesti lipp heisata. Ära maga maha! Jälgi kuulutusi ja astu läbi esinduse ruumist 310.

TIIT PIKK
EI-72

TUDENGINÄDAL ROKKIS TAAS!

Taas oleme jätnud seljataha tudenginädala, mis meie koolile sel sügisel eriti edukaks osutus. TTK tudengid näitasid üles aktiivsust, osaledes muuhulgas näiteks „4 ritta lauamängus”, orienteerumises, tudengimehe valimisel. Võideti nii mõnigi auhinnaline koht ja Pubirallis toodi koju võit. Meie kooli poisid löid kaasa tööühma korraldamises. TTÜ/TTK Formula Studenti liikmed tutvustasid huvilistele oma tegemisi ja vormelautot. Suur tänu kõigile, kes TTK taset kõrgel hoidsid!

Tudengite sügispäevad toimusid 22.-25.09.2008. Nelja päeva jooksul toimus Tallinnas üle saja ürituse, mis olid suunatud nii üliõpilastele kui linnakodanikele. Nagu kombeks, kogunesid TTK tudengid kooli ette, et kõik koos tudengipäevade avaparaadile marssida. Meie rõõmiks tuli kohale üle ootuste palju „tõkalasi”. Pärast numbrimärkide väljajagamist ja aktiivseima kursuse premeerimist siirduti ühtse kummuunina Raekoja platsile, kust peale tervituskõnesid ja jenkate alguse paraad, mis viis traditsioonilise tudengite öölaulupeole Harjumäel. Loomulikult üritati kooli nimel võimalikult palju kisa teha, mis kukkus ka ülimalt hästi välja, kuna kohale oli tulnud palju kooli „patrioote”. Öölaulupidu oli seekord eriti võimas, kuna üliõpilaste lauluhäälet toetas laval bänd. Arvan, et laulude repertuaar läks paljudele hinge - oli ju tegemist ikkagi isamaaliste lauludega.

Nädala jooksul püstitasid tudengid neli rekordit. Avaparaadil osales jenkate tantsurivi moodustamisel 3950, kallistamise tseremoonial 105, rannapalli sõjas 137 ja Tammsaare kujuga oli samaaegselt ühenduses 97 üliõpilast. Minu jaoks olulisemad üritused olid päevade vältel veel kunstiteraapia, ülipopulaarne kirbuturg, sellele järgnenud kirbuturu moeshow ja jazziohtu.

Ühesõnaga oli tudengitele mõeldud nädal täis rõõmu ja nalja, mida saame kogeda uuesti juba tudengite kevadpäevadel (20.-23.04. 2009). Oleme siis jälle sama aktiivsed ja tublid, kui sügispäevadel!

ELINA PÄRGMA

TUDENGI TEL NÜÜD KA KOO LI SÕRMUS

TTK koolisümbolile lisandub sõrmus. TTK Üliõpilasesindus koostöös kooli juhtkonnaga viis läbi „Sõrmuste Isanda” konkursi, et valida meie kooli sõrmus, mis lisandub kooli sümbolile.

Kavandeid oli palju, mille hulgas komisjon valis sobivaima, mis sobib kooli imidziga ja on eripärane, teostatav ja stiilne. Komisjoni kuulusid rektor Arvi Altmäe, Malle Palm, Signe Kirt, Ege Reinson ja Indrek Mänd.

Valimistel osales 40 kavandit (rohkem kui 25 osavõtjat), millest üks sai peaaühinna - 5000 krooni ja neli eriauhinnana koolisärgi või tekli. Tulevane koolisõrmus pärineb Gert Kooli ja Ragnar Plinkneri (EA-81) koostöös valminud kavandist.

Eriauhinnad:

Andres Oppe (AT-42) – lihtne ja stiilne
Erlend Rank (TI-41) – kõige patriootlikum
Rain Kesperi – kõige innovatiivsem
Kerstin Oppe (GI-21) – kõige läbimõeldum

Orienteeruv hind tuleb sõrmusel 400 krooni.
Jälgige stende ja lugege listi!

Kokku pannud Üliõpilasesindus

